ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 30. dubna 2009,

kterým se doplňuje definice inertního odpadu v rámci provádění čl. 22 odst. 1 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES o nakládání s odpady z těžebního průmyslu

(oznámeno pod číslem K(2009) 3012)

(2009/359/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES [1], zejména na čl. 22 odst. 1 písm. f) této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 3 odst. 3 směrnice 2006/21/ES je stanovena definice inertního odpadu.

(2) Účelem doplnění definice inertního odpadu je stanovit jasná kritéria a podmínky, za kterých lze odpady z těžebního průmyslu považovat za inertní odpad.

(3) V rámci omezení administrativní zátěže související s prováděním tohoto rozhodnutí je z technického hlediska vhodné vyjmout ze specifického testování ty druhy odpadu, pro které jsou dostupné odpovídající informace, a umožnit členským státům stanovit přehled odpadních materiálů, které mohou být považovány za inertní v souladu s kritérii uvedenými v tomto rozhodnutí.

(4) Pro zajištění kvality a reprezentativnosti použitých informací by mělo být toto rozhodnutí uplatňováno v rámci popisu odpadu prováděného v souladu s rozhodnutím Komise 2009/360/ES [2] a mělo by vycházet ze stejných zdrojů informací.

(5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES [3],

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odpad se považuje za inertní ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice 2006/21/ES, pokud jsou krátkodobě i dlouhodobě splněna následující kritéria:

a) u odpadu nedojde k žádném významnému rozpadu nebo rozpuštění nebo jiné podstatné změně, jež by mohla mít jakýkoli nepříznivý dopad na životní prostředí nebo poškodit lidské zdraví;

b) odpad má maximální obsah sulfidické síry 0,1 % nebo má tento odpad maximální obsah sulfidické síry 1 % a jeho koeficient neutralizačního potenciálu definovaný jako poměr neutralizačního potenciálu a kyselinotvorného potenciálu určeného na základě statického testu prEN 15875 je vyšší než 3;

c) u odpadu nehrozí riziko samovznícení a odpad nehoří;

d) jsou-li v odpadu, a to včetně samostatných drobných částic odpadu, obsaženy látky, které mohou ohrozit životní prostředí nebo lidské zdraví, zejména As, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mo, Ni, Pb, V a Zn, v tak nízkém množství, že riziko pro lidské zdraví a životní prostředí je krátkodobě i dlouhodobě nevýznamné. Má-li být obsah těchto látek považován za tak nízký, aby riziko pro lidské zdraví a životní prostředí bylo nevýznamné, nesmí přesáhnout vnitrostátní limitní hodnoty pro lokality označené jako neznečištěné nebo odpovídající přirozené koncentraci přírodního pozadí podle vnitrostátního práva;

e) odpad je v zásadě prostý všech prostředků používaných při těžbě nebo úpravě, které mohou poškodit životní postřední nebo lidské zdraví.

2. Odpad může být považován za inertní i bez specifického testování, je-li příslušný orgán přesvědčen, že kritéria uvedená v odstavci 1 byla odpovídajícím způsobem zohledněna a jsou splněna na základě spolehlivosti existujících informací, platných postupů nebo systémů.

[1] Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.
[2] Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.
[3] Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

3. Členské státy mohou sestavit seznam odpadních materiálů, které budou považovány za inertní v souladu s kritérii definovanými v odstavcích 1 a 2.

Článek 2

Posouzení inertnosti odpadu podle tohoto rozhodnutí by mělo být uplatňováno v rámci popisu vlastností odpadu uvedeného v rozhodnutí Komise 2009/360/ES a mělo by vycházet ze stejných zdrojů informací.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 30. dubna 2009.

Za Komisi
Stavros DIMAS
člen Komise